

MILJØVERNDEPARTEMENTET

Marka

statssekretær Heidi Sørensen

Markaseminar, Lysebu, 16. februar 2012

Bruken av marka øker

86 %

Foto: Marianne Gjørsv

Uavhengig av hvor man bor

Foto: Marianne Gjørn

Tur med familie og venner

74 %

Trening

82 %

Foto: Marianne Gjørø

Stillhet og ro

89 %

VM på ski

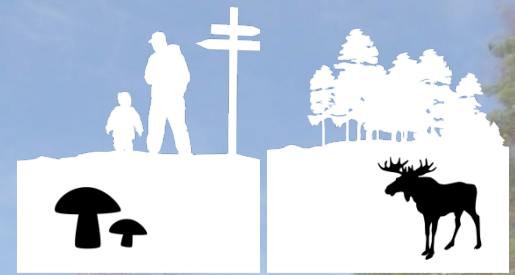
Foto: Stian Broch, Ski VM 2011

Snowboard VM

Foto: Kristin Westby

Takk og pris for markaloven

- Markagrensen vil ryke av seg selv

Markagrensa – ei hellig ku

Mener markagrensene må ofres

Boligbyggere vil bygge innenfor markagrensene for å håndtere befolkningsveksten. Det er dårlig nytt for turfolket.

- Markaloven gir Marka til folket

Miljøvernminister Erik Solheim (Sv) ser over hodet ingen motsetninger mellom markaloven og økt fremkommelighet og bruk av Marka.

AV ANDREAS BAKKE FOSS

Oppdatert: 09.03.09 kl. 00:15 Publisert: 08.03.09 kl. 23:59

Bygge tettere og høyere

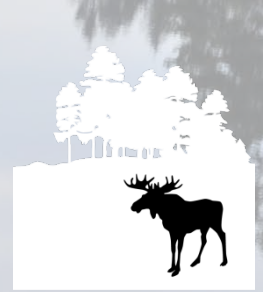
Foto: Wilhelm Joys Andersen, Wikimedia Commons

Plansamarbeid i regionen

Foto: Marianne Gjørv

Grensejusteringer

Bærum kommune
Enebakk kommune
Feiring Bruk AS
Hobøl kommune
Hole kommune
Lier kommune
Lunner kommune
Lørenskog kommune
Nittedal kommune
Oslo kommune
Rælingen kommune
Skedsmo kommune
Ski kommune

Vi har lagt vekt på:

- hvor stort areal de aktuelle justeringene omfatter
- hvor langt inn i Marka forslaget strekker seg, om det skapes uhensiktsmessige innhogg eller kiler i grensa eller om det skapes "øyer"
- om det vil ha konsekvenser for de hensyn markaloven skal ivareta å ta området ut av Marka

Forslag til forskrift

Kommet inn 80 forslag til justeringer
Foreslår justering i samsvar med 35 forslag

Særskilt vern av "eventyrskoger"

174 forslag
32 områder kartlagt

Høgåsen - Godbekken

Foto: Fra Sweco-rapporten

Hvalpåsen

Foto: Fra Sweco-rapporten

Vern – veien videre

Foto: Fra Sweco-rapporten
Foto: Kristin Westby

Stier og løyper

Katnosa gård 5

Stryken 7,5

Sierdingen dam 4,5

Sandungen gård 7,5

V. Hakloa 8

8

A young child with blonde hair, wearing a red and white striped shirt, is smiling and holding a white bowl filled with blueberries. The child is standing in a lush green forest with many blueberry bushes. In the background, another person wearing a green cap and a light-colored shirt is kneeling and foraging for berries. The scene is bright and natural, with sunlight filtering through the trees.

Markaloven i praksis - lista er lagt

Vi har avgjort:

17 søknader om tillatelse til planoppstart

6 søknader om stadfesting av plan

5 søknader om dispensasjon

Marka i framtiden

Foto: Marianne Gjørv

Skilting av kulturminner

MARIDALEN
KULTUR- OG NATURSTI

HUSMANNSPLASSER

Ved Maridalsveien mellom nedkjørselen til Lille Brennenga og Låkeberget lå det flere små plasser. Musestua, Helgerud, Fyllingstua, Brendingseiet, Skrauperud og Salmakerstua var plasser under Brennenga, mens Hærkerud lå under Søndre Tåsen. Det er bare Salmakerstua som står i dag. Det er den vi ser ligge her ut mot Maridalsveien, og den eies i dag av Oslo kommune.

Husmannsvesenet kom som en følge av folkevekst kombinert med bøndernes behov for arbeidskraft på 1700- og 1800-tallet. Husmannsplassene var ikke selvstendige enheter, men alltid underlagt en gård. Husmennene på Østlandet utførte pliktarbeid for gården som leie for plassen. De hadde gjerne litt egen jord, men de fleste måtte ha en attåttnæring. Levekårene til husmannsfamiliene varierte, men mange var fattige.

Husmannsplassene skilte seg fra den øvrige gårdsbebyggelsen. De ble ofte ryddet i utkanten av gården, på dårligere jordsmonn, og husene var små.

I Maridalen var mange plasser direkte knyttet til skogsdrift og industri. Flere var engasjert ved sagbrukene, andre drev med kullbrenning og frakt til jernverkene vinterstid. Mange husmenn var håndverkere. Det finnes flere plasser med yrkesnavn etter skreddere, skomakere, møllere, teglbrennere og smeder her i dalen. Salmakerstua er en av disse håndverkerplassene.

Mange av husmannsplassene i Maridalen ble lagt ned mellom 1875 og 1900. De plassene som er bevart fram til vår tid, er enten blitt selvstendige bruk eller kommunale forpakterbruk. Flere plasser ble i tillegg revet på 1970-tallet, som ledd i saneringsprosessen for å verne om Maridalsvannet som Oslos drikkevannskilde.

Husmannsplass i Maridalen, 1903. Huset bestod vanligvis av to rom, en stue på ca. 15–30 kvadratmeter med et mindre rom ved siden av. Det viktigste rommet tjente som oppholdsrom, soverom og arbeidsrom. Siderommet kunne brukes som verksted, men kunne også innredes som finstue. De fleste husmennene hadde husdyr og hadde derfor også fjøs og løe for oppbevaring av korn og fôr.

I tillegg til husmannsplassen Musestua skal også plassene Fyllingstua og Brendingseiet ha ligget ved nedkjørselen til Brennenga. Plassen Skrauperud lå i skogen rett vest for Salmakerstua, som er den eneste plassen som fortsatt står i dag. Hærkerud og Helgerud lå ut mot Maridalsveien ved nedkjørselen til Lille Brennenga.

Tiltak overfor minoriteter

Markadagen

Foto: Live Danielsen

Markarådet

Foto: Marianne Gjørn

MILJØVERNDEPARTEMENTET

Takk for meg

